

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 957/2023
06.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужилаца „Еко - техноград Нови Сад“ ДОО Нови Сад и „Руски трговачки дом“ ДОО Рума, чији је заједнички пуномоћник Саша Бајић, адвокат из ..., против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Слађана Алексић, адвокат из ..., и ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1705/22 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 06.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца „Еко - техноград Нови Сад“ ДОО Нови Сад, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1705/22 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца „Еко - техноград Нови Сад“ ДОО Нови Сад, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1705/22 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца „Руски трговачки дом“ ДОО Рума изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1705/22 од 15.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 51778/21 од 30.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да признање тужбеног захтева учињено од стране ВВ дана 24.03.2015. године, на основу којег је донета пресуда на основу признања Вишег суда у Новом Саду П 112/15 од 09.04.2015. године, нема правно дејство према тужиоцима у обиму потребном за намирење њиховог потраживања према даваоцу изјаве, да се у том делу укине клаузула правноснажности и извршности наведене пресуда и да се обавезу тужени да признају и трпе да се тужиоци намире продајом непокретности које су биле предмет пресуде на основу признања и то непокретности ближе описаних у том ставу изреке, и да се обавезу тужене да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка.

Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженима солидарно накнаде трошкове парничног поступка и то туженој АА од 66.150,00 динара, туженој ББ од 77.400,00 динара, све са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1705/22 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Поднеском од 11.10.2024. године, који је примљен у Врховном суду 23.10.2024. године, тужилац „Руски трговачки дом“ ДОО Рума је изјављену ревизију повукао.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је нашао да, имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. овог закона. Предмет тражене правне заштите је побијање дужникове правне радње - признања тужбеног захтева учињеног од стране дужника ВВ дана 24.03.2015. године (у одговору на тужбу) у корист бивше супруге, чији су правне следбенице тужене, на основу којег је донета правноснажна пресуда на основу признања Вишег суда у Новом Саду П 112/15 од 09.04.2015. године у њену корист. Према утврђеном чињеничном стању, након развода брака 09.11.2005. године, родитељи тужених ВВ и ГГ су 26.11.2005. године закључили писмени споразум о деоби заједничке имовине по којем је имовина наведена у том споразуму припала ГГ (а која је касније била и предмет признања тужбеног захтева учињеног 24.03.2015. године од стране ВВ), са обавезом ВВ да изврши одређена улагања у реконструкцију и доградњу те имовине. Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев, због преклудираности тужилаца да у року од годину дана из члана 285. став 1. у вези члана 281. Закона о облигационим односима поднесу тужбу за побијање дужникове правне радње - признања тужбеног захтева у корист бивше супруге (учињеног 24.03.2015. године) као теретног располагања, додатно имајући у виду и да ревидент „Еко - техноград Нови Сад“ ДОО Нови Сад у време учињене правне радње дужника (која је предмет побијања) није имао доспело потраживање према дужнику.

Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене правила из чланова 280., 281. и 285. Закона о облигационим односима – ЗОО, нити у погледу правне природе споразума супружника о подели брачне тековине, већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у примени чланова 280., 281. и 285. Закона о облигационим односима, при чему се уз ревизију не прилаже одлуке којима би се указивало да је у истој чињеничној и правној ситуацији другачије примењено материјално право, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним спорвима која се односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, ради побијања дужникових правних радњи поднета је 22.03.2018. године, а вредност предмета спора износи 1.000.000,00 динара (8.439.00 евра).

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Применом члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку - ЗПП Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца „Руски трговачки дом“ ДОО Рума недозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 3. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију.

Чланом 413. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни суд решењем, ако то у границама својих овлашћења није учинио првостепени суд.

Чланом 419. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије примењује, између осталих, одредба о повлачењу жалбе из члана 369. став 2. ЗПП. Аналогном применом те одредбе до доношења одлуке ревизијског суда странка може да повуче изјављену ревизију.

Како је тужилац „Руски трговачки дом“ ДОО Рума, након изјављивања ревизије, поднеском од 11.10.2024. изјављену ревизију повукао, то је ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП недозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић